

ли: Иванъ Н. Момчиловъ прѣзъ 1843, Никола С. Михайловски — 1848 и Никифоръ П. Константиновъ — 1856, Еленското Класно училище, достигнало до върха на славата си — като него тогава нѣмало никадѣ изъ цѣла Бѣлгaria. Тази именно бѣше едничката причина, споредъ покойния Миланъ Т. Радивоевъ, да се стекатъ на учение въ Глена много младежи отъ Търново, Гор. Орѣзовица, Лѣсковецъ, Свищовъ, Сливенъ, Ямболъ, Кортенъ, Твърдица, Бебрево, Котелъ, Жеравна, Градецъ, Карнобатъ, Стара-Загора и много други още покрайнини на Бѣлгaria. И важното въ случаятъ е, че тѣзи младежи по-сѣтнѣ станаха добри учители-родолюбци, отли-